

Ons kenmerk

2007/50011

Maastricht

12 juni 2008

VERZONDEN 16 JUNI 2008

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

1. De aanvraag

Op 3 december 2007 hebben wij een aanvraag d.d. 30 november 2007 ontvangen van Componenta B.V. Weert voor een veranderingsvergunning ingevolge artikel 8.1 van de Wet milieubeheer (Wm). Het betreft de inrichting van Componenta B.V. die gelegen is aan de Lozerweg 90, 6006 SR Weert, kadastraal bekend als gemeente Weert, sectie K, nummer 3252. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 07/50011.

De aanvraag betreft het plaatsen van een naverbrander in verband met het oplosmiddelenbesluit, het wijzigen van de opslaglocatie exotherm materiaal en het realiseren van een aanbouw bij de afdeling CPV.

Van toepassing is met name de categorie 12.2 onder h: het smelten en gieten van metalen met een capaciteit ten aanzien daarvan, van 4 miljoen kilogram of meer per jaar. van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb).

2. Huidige vergunningensituatie

Op 22 november 2002 is aan het bedrijf een revisievergunning verleend. Daarnaast heeft op 18 mei 2004 en 5 oktober 2004 een wijziging van de voorschriften plaatsgevonden.

Ten opzichte van deze vergunningen wordt de inrichting uitgebreid met een adsorptiewiel en een naverbrander. Dit om te voldoen aan het gestelde in het Oplosmiddelenbesluit. Tevens wordt de opslag van exotherme bussen verplaatst en wordt bij de afdeling CPV een tochtsluis annex opslag voor gereed materiaal gerealiseerd.

080610-0103

Bezoekadres:
Limburglaan 10
NL-6229 GA Maastricht

Postbus 5700
NL-6202 MA Maastricht
postbus@prvlimburg.nl

Tel + 31 (0)43 389 99 99
Fax + 31 (0)43 361 80 99
www.limburg.nl

Bankrekening
Rabobank
13 25 75 728

3. Coördinatie en afstemming met andere relevante wettelijke kaders

3.1. Natuurbeschermingswet en Flora en Faunawet

Op 1 oktober 2005 is de gewijzigde Natuurbeschermingswet 1998 in werking getreden. Met deze wet zijn internationale verplichtingen uit de Vogel- en Habitatrichtlijn alsook verdragen, bijvoorbeeld het verdrag van Ramsar (Wetlands), in nationale regelgeving verankerd. De Vogelrichtlijn (VR; richtlijn 79/409/EEG) uit 1979 beoogt de instandhouding van alle natuurlijke in wild levende vogelsoorten op het grondgebied van de EU-lidstaten. De Habitatrichtlijn (HR; 92/43/EEG) uit 1992 heeft tot doel bij te dragen aan het waarborgen van de biologische diversiteit door het instandhouden van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna op het grondgebied van de EU-lidstaten. De VR en HR kennen een tweeledig beschermingsregime: gebiedsbescherming en soortenbescherming.

De soortenbescherming is geïmplementeerd in de Flora- en Faunawet en de gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet. Op grond van VR en de HR zijn de lidstaten verplicht zogenoemde speciale beschermingszones (sbz's) aan te wijzen en te beschermen. Het is de bedoeling dat deze gebieden tezamen een samenhangend Europees ecologisch netwerk vormen (Natura 2000). De Nbw kent drie typen gebieden:

- Natura 2000-gebieden;
- beschermde natuurmonumenten;
- gebieden die de minister van LNV aanwijst ter uitvoering van verdragen of andere internationale verplichtingen (met uitzondering van verplichtingen op grond van de Vogel- en Habitatrichtlijn), zoals Wetlands.

Het grootste deel van de aangewezen gebieden betreft een Natura 2000-gebied.

3.1.1. Natuurbeschermingswet (Nbw)

In de Nbw staat dat voor elk Natura 2000-gebied een beheersplan moet worden vastgesteld. Gelet op artikel 19a dient een beheersplan in ieder geval te bevatten een uitwerking van de instandhoudingdoelstellingen en de beoogde resultaten.

Ook bestaat de mogelijkheid dat bestaande vormen van gebruik, waarvan via de habitattoets kan worden vastgesteld dat deze de instandhoudingdoelstellingen niet in gevaar brengen, in het beheersplan worden gereguleerd en daarmee buiten de vergunningplicht van artikel 19d e.v. vallen. Bij het verlenen van een vergunning die niet is 'vrijgesteld' van de vergunningplicht en bij het vaststellen van een plan, moet vanzelfsprekend rekening worden gehouden met het beheersplan (artikel 19e en artikel 19j), derde lid, juncto artikel 19e).

Om schade aan de natuurwaarden waarvoor Natura 2000-gebieden zijn aangewezen, te voorkomen, bepaalt de wet dat projecten en andere handelingen die de kwaliteit van de habitats kunnen verslechteren of die een verstorend effect kunnen hebben op de soorten, niet mogen plaatsvinden zonder vergunning (artikel 19d, eerste lid). Ook plannen moeten getoetst worden op hun gevolgen voor de Natura 2000-gebieden.

Alléén voor een activiteit buiten een Natura 2000-gebied én waarvan de zekerheid bestaat dat de activiteit geen gevolgen kan hebben voor een Natura 2000-gebied (met inbegrip van de cumulatieve effecten van gecombineerde plannen of projecten), bestaat er géén vergunningplicht. Ook voor een project dat of een handeling die is opgenomen in een beheersplan op basis van de Natuurbeschermingswet 1998, waarbij de vrijstelling ex artikel 19d lid 2 van toepassing is, hoeft géén vergunning te worden aangevraagd.

De definitie van 'project' dient men ruim te nemen. In ieder geval is daar sprake van bij de uitvoering van bouwwerken of de totstandbrenging van andere installaties of werken. Verder betreft het andere ingrepen in het natuurlijke milieu of landschap, inclusief ingrepen voor de ontginning van bodemschatten. Door de ruime uitleg van 'project' valt hier bijna elke handeling onder. Het in de wet gemaakte onderscheid tussen projecten en andere handelingen is daarmee van minder belang: het bijvoorbeeld aanleggen van een weg, bouwen van een stal of verwezenlijking van een kartbaan - het zijn allemaal handelingen die eveneens een project zijn - omdat het om ingrepen gaat in het natuurlijke milieu of landschap. Als 'plan' moeten in ieder geval worden aangemerkt plannen die als besluit in de zin van de Algemene Wet bestuursrecht (Awb) kunnen worden aangemerkt, zeker als deze dienen als toetsingskader voor concrete besluiten van bestuursorganen (bijvoorbeeld bestemming- en streeksplannen, reconstructieplannen en milieubeleidsplannen). Dus ook documenten die niet de naam 'plan' dragen, kunnen onder het begrip 'plan' vallen.

Alhoewel in de wet het begrip 'habitattoets' niet voorkomt, wordt dit begrip in de praktijk veel gebruikt om de verschillende procedures te benoemen die beschreven staan in artikel 19d t/m 19ka van de Natuurbeschermingswet 1998. De habitattoets heeft tot doel vast te stellen of, en zo ja, onder welke voorwaarden een menselijke activiteit in en rondom een Natura 2000-gebied kan worden toegelaten. Meer concreet heeft de habitattoets de volgende twee kenmerken:

- zekerheid bieden dat de natuurlijke kenmerken (instandhoudingdoelstellingen) van Natura 2000-gebied niet worden aangetast;
- zekerheid bieden dat een verslechtering van de kwaliteit van de natuurlijke habitats en habitats van de soorten, dan wel de verstoring van soorten, niet optreedt.

Het gaat met name om de vraag of er een kans op een significant negatief effect bestaat. Dat is het geval als op grond van objectieve gegevens niet valt uit te sluiten dat het project of andere handeling significante gevolgen heeft voor het gebied. Op deze vraag zijn drie antwoorden mogelijk:

- er is zeker geen negatief effect. Dit betekent dat er geen Nbw-vergunning nodig is;
- er is wel een mogelijk negatief effect, maar dit is zeker geen significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat het effect zeker niet significant is, volstaat daarvoor de zogenoemde verslechtings- en verstoringstoets;
- er is een kans op een significant negatief effect. Dit betekent dat vergunningverlening aan de orde is. Omdat er een kans op een significant negatief effect bestaat, is een passende beoordeling vereist.

Deze habitattoets komt niet in de plaats van de verplichtingen uit de Flora- en faunawet.

Wanneer de habitattoets wordt uitgevoerd, dient ook het gevolg van de voorgenomen ingreep voor de soorten van bijlage 4 van de Habitatrichtlijn en bijlage 1 AMvB ex. artikel 75 Flora- en faunawet te worden meegenomen. Er mag geen misverstand over bestaan, dat de bescherming van soorten binnen de Natura 2000-gebieden even groot is als daarbuiten.

Afweging

De inrichting is gelegen in de nabijheid van het Natura 2000 gebied Ringselven en Weerter en Budeler bergen. Vergunninghouder is doende om een document op te stellen waarin getoetst zal worden of en zo ja, in hoeverre er sprake zal zijn van effecten op voornoemd gebied. Indien nodig zal in een separate procedure een verzoek gedaan worden voor een Natuurbeschermingswetvergunning.

3.1.2. Flora en faunawet

De aangevraagde activiteiten zijn reeds jarenlang vergunde activiteiten welke plaats vinden op een daartoe uit ruimtelijke ordeningsoogpunt bestemd industrieterrein. Op dit industrieterrein komen geen beschermde dier- en plantensoorten voor en ter bescherming hiervan wordt natuurlijk ook geen industrieterrein bestemd en opgericht. Op beschermde planten- en diersoorten welke eventueel buiten de inrichting zich bevinden wordt door de aangevraagde wijziging geen invloeden door of vanwege de inrichting uitgeoefend welke strijdig zijn met enige bepaling uit de FFw. Als er al beschermde soorten buiten de inrichting voorkomen dan gedijen deze bij de aanwezigheid van de inrichting en worden bepaald niet verstoord. De inrichting bestaat namelijk in de huidige omvang al decennia lang. Van enige strijd met verbodsbepalingen uit de FFw is dan ook niet gebleken en voor het verlenen van deze vergunning vormt de FFw geen enkel beletsel.

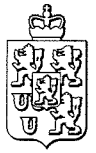
3.2. Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo)

Bij brief van 8 januari 2008, ingekomen op 9 januari 2008 heeft het Waterschap Peel en Maasvallei ons medegedeeld dat voor de aangevraagde activiteiten geen aanvraag om een vergunning ingevolge de Wvo nodig is. Coördinatie is derhalve niet aan de orde.

4. Beoordeling van de aanvraag in relatie tot de Wet milieubeheer

4.1. Algemeen

Ingevolge artikel 8.11, derde lid, van de Wet milieubeheer (Wm) dienen in het belang van het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu aan de vergunning voorschriften te worden verbonden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk - bij voorkeur bij de bron - te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken (BBT) worden toegepast.

4.1.1. Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL)

Het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL), dat met ingang van 22 september 2006 in werking is getreden, beschrijft onder meer het provinciaal milieukwaliteitsbeleid dat bij het verlenen van milieuvergunningen moet worden gehanteerd. De vergunningverlening in het kader van de Wet milieubeheer biedt de directe mogelijkheid om bij te dragen aan het zoveel mogelijk voorkomen en beperken van de milieubelasting door bedrijven. In deze vergunningen worden de door de bedrijven te realiseren milieudoelen vastgelegd. De milieudoelen worden afgestemd op milieukwaliteitsdoelen en de specifieke lokale omstandigheden. Daarom wordt gestreefd naar vergunningverlening 'op maat'. Als minimumniveau geldt bij de vergunningverlening de stand der techniek (BAT, best available techniques oftewel BBT, beste beschikbare technieken). Deze zijn vastgelegd in Europese referentiedocumenten (BREF's) en/of in nationale wettelijke kaders en richtlijnen (o.a. het Besluit verbanden afvalstoffen en de Nederlandse emissierichtlijn lucht). De eisen voor de diverse milieuaspecten worden integraal afgewogen. Dit geldt zowel voor de geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging installaties (Gpbv-installaties) als voor de overige installaties.

4.1.2. Activiteitenbesluit

Met ingang van 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (het 'Activiteitenbesluit') in werking getreden. Dit geldt ook voor de bijbehorende ministeriële Regeling algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (de 'Regeling'). Dit activiteitenbesluit en bijbehorende regeling bevatten algemene regels voor een aantal specifieke activiteiten en installaties.

GPBV-installaties

Omdat de aanvraag een gpbv-installatie betreft, zoals genoemd in artikel 8.1 Wm, is het activiteitenbesluit niet van toepassing. Omdat ook het Besluit voorzieningen en installaties alsmede het Besluit opslaan in ondergrondse tanks op 1 januari 2008 zijn komen te vervallen moeten voor installaties die tot 1 januari 2008 onder deze algemene regels vielen voorschriften in de vergunning worden opgenomen.

4.2. Bodem

4.2.1. Bodembeschermende maatregelen en voorzieningen

Het preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten. Uitgangspunt van dit beleid is dat de bodemrisico's van bedrijfsmatige activiteiten door doelmatige maatregelen en voorzieningen tot een verwaarloosbaar risico beperkt moeten worden (bodemrisicocategorie A). Alleen in bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden kan worden volstaan met een aanvaardbaar bodemrisico (bodemrisicocategorie A*).

In de NRB is een systematiek opgenomen waarmee het bodemrisico van de bedrijfsactiviteiten kan worden beoordeeld. Het bodemrisico is daarbij afhankelijk van de aanwezige stoffen, bodembeschermende voorzieningen en de getroffen maatregelen. Combinaties van voorzieningen en maatregelen die leiden tot een verwaarloosbaar bodemrisico – representeren de Best Beschikbare Technieken (BBT).

De NRB kent verschillende typen opvangvoorzieningen waarmee de bescherming van de bodem wordt aangegeven. De verschillende voorzieningen zijn respectievelijk vloeistofdichte voorzieningen met PBV-Verklaring, vloeistofdichte voorzieningen, vloeistofkerende voorzieningen, lekbakken en bedrijfsrioleringen. Bovendien kunnen ook door het bedrijf genomen beheersmaatregelen bijdragen aan het verlagen van het risico van het ontstaan van een bodemverontreiniging. In de NRB genoemde beheersmaatregelen zijn respectievelijk reparatie en onderhoud, toezicht en inspectie en incidentenmanagement.

De volgende activiteiten zijn in onderhavige aanvraag aan de orde:

3.1	Opslag van stortgoed
3.2	Overslag van stortgoed
4.1	Gesloten proces of bewerking

De eerste vraag die echter beantwoord dient te worden in hoeverre bij voornoemde activiteiten sprake is van gebruik van bodembedreigende stoffen. Ten aanzien van de op- en overslag van het exotherm materiaal kan gezegd worden dat dit een vast, inert materiaal is. Aan deze stof is geen enkele WMS of ADR-classificatie verbonden. Ons college is dan ook van mening dat deze stof is te classificeren als niet bodembedreigend, derhalve is verdere toetsing aan de NRB voor deze locatie niet aan de orde. Het gesloten proces betreft een adsorptiewiel met daarachter een naverbrandingsinstallatie. In deze installatie bevinden zich uitsluitend gasvormige componenten. Deze zijn eveneens als niet bodembedreigend te kenmerken. Derhalve is ook hier geen verdere toetsing aan de NRB aan de orde.

4.3. Energie

Op 6 december 2001 is de Meerjarenaafsprak Energie-Efficiency 2001 - 2012 (MJA 2) ondertekend. Dit is een voortzetting van de meerjarenaafspraken, waarmee het Ministerie van Economische Zaken sinds 1992 verbetering van de energie-efficiency in de industrie, de landbouw, de dienstensector en de non-profit nastreeft. MJA 2 richt zich op de middelgrote energieverbruikers.

Het plaatsen van de aanbouw (de tochtsluis) zal als een besparende maatregel worden toegevoegd aan de MJA-2 rapportage. Het plaatsen van de katalytische naverbrander wordt als een ontsparende maatregel toegevoegd in de MJA-2 rapportage.

4.4. Brandveiligheid

Om de brandveiligheid binnen de inrichting te verbeteren is Componenta voornemens de opslag van exotherme bussen te verplaatsen vanuit de afdeling nazorg naar een nieuwe opslagvoorziening. Indien deze voorziening wordt gerealiseerd, zal deze worden geplaatst aan de kanaalzijde ter hoogte van de expeditie. Bij het bepalen van de locatie zijn de eisen ten aanzien van brandoverslag uit het bouwbesluit en de gebruiksvergunning in acht genomen. Bij de afdeling vormerij zal, na realisatie van de nieuwe opslagvoorziening, uitsluitend nog een werkvoorraad aanwezig zijn.

4.5. Geluid

Ten behoeve van het bijplaatsen van het adsorptiewiel en de katalytische naverbrander zal de bestaande installatie, inclusief de bijbehorende geluidbronnen worden ontmanteld. De bronvermogens van de verwijderde installatie en de nieuw te plaatsen installaties zijn nagenoeg vergelijkbaar. Het bijplaatsen van het adsorptiewiel en de katalytische naverbrander heeft dan ook geen gevolgen voor de geluidbelasting zoals deze is vastgelegd in de vigerende revisievergunning van 19 november 2002.

4.6. Lucht

4.6.1. Wet Luchtkwaliteit

Op 15 november 2007 is de Wet luchtkwaliteit (Wlk) in werking getreden. Samen met de in werkingtreding van de Wlk is onder meer een Bijlage 2 aan de Wm toegevoegd. In deze bijlage zijn de grenswaarden opgenomen die voorheen in het Blk 2005 waren vastgelegd. Daarnaast zijn gelijktijdig met de Wlk de volgende regelingen in werking getreden:

- de algemene maatregel van bestuur "Niet in betekenende mate bijdragen" (NIBM);
- de ministeriële regeling "Niet in betekenende mate";
- de ministeriële regeling Beoordeling luchtkwaliteit 2007;
- de ministeriële regeling Projectsaldering.

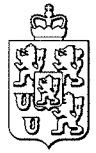
Bovendien werkt de Minister van VROM nog aan een amvb Gevoelige bestemmingen. De Wet luchtkwaliteit vormt onderdeel van de Wet milieubeheer (hoofdstuk 5). De 'Wet luchtkwaliteit' vervangt het Besluit Luchtkwaliteit 2005 (BLK 2005).

Emissies van zwaveldioxide (SO₂), stikstofdioxide (NO₂), zwevende deeltjes (PM10), looddeeltjes, koolmonoxide (CO), en/of benzeen die binnen de inrichting ontstaan in een hoeveelheid van meer dan 1% van de grenswaarden dienen te worden getoetst aan de achtergrondwaarden zoals genoemd in Bijlage 2 van de Wm.

In het kader van de Wlk hoeven projecten die 'niet in betekenende mate bijdragen' aan de luchtverontreiniging echter niet meer afzonderlijk getoetst te worden aan de grenswaarden voor de buitenlucht. Het besluit NIBM definieert het begrip NIBM als een project dat minder dan 1% van de grenswaarden bijdraagt aan de achtergrondwaarde. Dit komt overeen met bijdrage van 0,4 microgram/m³ voor fijn stof en NO₂. (zijnde 1% van grenswaarde 40 µg/m³)

Toetsing

Op grond van de geldende jurisprudentie staat een mogelijke overschrijding van de grenswaarden voor fijn stof (PM10) het verlenen van een vergunning niet in de weg, zolang de concentratie van PM10 en in de nabije omgeving van de inrichting als gevolg de aangevraagde activiteiten ten opzichte van een eerder vergunde situatie verbetert, gelijk blijft of met minder dan 1% van de in Bijlage 2 van de Wm genoemde grenswaarden toeneemt. Uit de aanvraag blijkt dat dit het geval is omdat de bijdrage van fijn stof van de aangevraagde uitbreiding maximaal 0,011 µg/m³ bedraagt.

Voor het bepalen van de gevolgen voor de luchtkwaliteit en het toetsen van de concentraties NO_2 aan de grenswaarden uit de Wet luchtkwaliteit (bijlage 2 bij de Wm) zijn berekeningen uitgevoerd conform standaard rekenmethode 1 van het Meet- en rekenvoorschrift bevoegdheden luchtkwaliteit. Uit de onderzoeksresultaten blijkt dat de bijdrage van de inrichting aan de lokale luchtkwaliteit voor NO_2 in de worst case benadering $0,567 \mu\text{g}/\text{m}^3$ bedraagt. In de nabije omgeving van de inrichting hebben wij de achtergrondconcentratie voor stikstofdioxide bepaald. De gegevens betreffen het referentiejaar 2006 en bedragen $22 \mu\text{g}/\text{m}^3$. Derhalve bestaat geen belemmering vormt voor het verlenen van de onderhavige vergunning aangezien de grenswaarden voor NO_2 gerespecteerd wordt.

4.6.2. Het Oplosmiddelenbesluit

Op 1 april 2001 is het Besluit houdende regels inzake het beperken van de emissie van vluchtige organische stoffen bij het gebruik van organische oplosmiddelen (kortweg het Oplosmiddelenbesluit omzetting EG-VOS-richtlijn milieubeheer) van kracht geworden (Staatsblad 2001, 161). Hiermee heeft Nederland de Europese Oplosmiddelenrichtlijn van 1999 geïmplementeerd in nationale wetgeving. Het doel van het Oplosmiddelenbesluit is de emissie van vluchtige organische stoffen (VOS) bij twintig industriële activiteiten te voorkomen of te verminderen door het vaststellen van emissie-eisen. Het Oplosmiddelenbesluit is van toepassing op vergunningplichtige inrichtingen waar een of meer activiteiten plaatsvinden uit bijlage I van het besluit, met een VOS-verbruik hoger dan de drempel uit bijlage IIa van het besluit. In het Oplosmiddelenbesluit staan per activiteit emissiegrenswaarden waaraan een bedrijf moet voldoen. Een bedrijf kan zelf kiezen hoe het voldoet aan het besluit. VOS-emissie kan worden gereduceerd door het nemen van bronmaatregelen of het toepassen van nageschakelde technieken. Het bedrijf moet met een oplosmiddelenboekhouding aantonen dat het aan het Oplosmiddelenbesluit voldoet. De voorschriften uit het Oplosmiddelenbesluit hebben directe werking en hoeven daarom niet in de vergunning te worden vastgelegd.

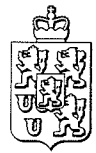
Naast het Oplosmiddelenbesluit is in de Staatscourant van 9 augustus 2001 de Regeling oplosmiddelenboekhouding en metingen VOS-emissies gepubliceerd. Dit is een verdere uitwerking van het Oplosmiddelenbesluit die vooral ingaat op het meten en controleren van emissies en eisen stelt aan het gebruik van een oplosmiddelenboekhouding.

Binnen de inrichting Componenta Weert bevindt zich een dompelafdeling. Bij het dompelen of grondlakken worden de gietstukken van een anticorrosie verflaag voorzien, hetgeen in een aparte hal nabij de ijzergieterij gebeurt. Dit is te kenmerken als activiteiten waarbij een of meer ononderbroken lagen van een coating worden aangebracht op metalen en kunststofoppervlakken, met inbegrip van oppervlakken van vliegtuigen, schepen, treinen enz. van bijlage I van het besluit. Binnen de inrichting is een verbruik van meer dan 5 ton VOS per jaar, dit is hoger dan de in bijlage IIa van het besluit vastgestelde drempelwaarde van 5 ton verbruik VOS per jaar. Derhalve is het besluit van toepassing.

In het Oplosmiddelenbesluit zijn voor elke activiteit binnen een installatie twee mogelijkheden gegeven om aan de emissie-eisen te voldoen:

- voldoen aan de emissiegrenswaarden
- voldoen aan de eisen van het reductieprogramma.

Het bedrijf heeft er voor gekozen om te gaan voldoen aan de emissiegrenswaarden uit het besluit. Hiertoe zal het bestaande emissiepunt 8 van de dompelinrichting worden vervangen.

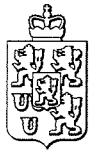
De afgassen van de dompelinrichting zullen, alvorens te worden geëmitteerd worden geconcentreerd in een adsorptiewiel, waarna de geconcentreerde afgasstroom wordt verbrand in een naverbrander. Deze gereinigde afgasstroom wordt vervolgens via een nieuw emissiepunt 8 geëmitteerd. In bijlage IIa van het besluit zijn de emissie-eisen opgenomen waaraan de installaties van de dompelinrichting moeten voldoen. Voor coatingprocessen bij bestaande installaties geldt een emissie-eis van 75 mg C/mo³. De diffuse-emissiegrenswaarde bedraagt 20%, gebaseerd op het percentage oplosmiddelen- input

Op het moment dat een bedrijf aan de eisen van het besluit moet voldoen, moet het ook aan het bevoegd gezag kunnen aantonen dat het voldoet aan de emissiegrenswaarden of aan de eisen van het reductieprogramma. Hiervoor moet het bedrijf in ieder geval een oplosmiddelenboekhouding bijhouden voor de betreffende activiteit(en). Een bedrijf dat een nageschakelde techniek heeft ter vermindering van de VOS-emissies moet naast die boekhouding ook meetresultaten kunnen overleggen. Daarvoor moet het bedrijf minstens één keer een meting hebben uitgevoerd. In het besluit en via de Regeling Oplosmiddelenboekhouding zijn verdere eisen gesteld aan zowel de oplosmiddelenboekhouding als de metingen. Als er nabehandelingsapparatuur op een afgaskanaal aanwezig is, moet volgens artikel 10 van het besluit (afhankelijk van de grootte van de gereinigde massastroom) continu of periodiek gecontroleerd worden op naleving van de emissiegrenswaarden. De Regeling Oplosmiddelenboekhouding geeft aan dat voor de meetmethodiek, de frequentie van de periodieke metingen en de beoordeling van de meetresultaten de voorschriften uit de NeR, paragraaf 3.7.2 tot en met 3.7.4 moeten worden gebruikt.

Op basis van paragraaf 3.7.2 van de NeR wordt het controleregime bepaald op basis van de verhoudingsfactor F tussen de storingsemisatie en de massastroomtoetsingswaarde. Deze factor F bedraagt in onderhavige aanvraag 5, hetgeen betekent dat controleregime 1 van toepassing is. Derhalve dient er een éénmalige meting te worden uitgevoerd en dient de goede werking van de naverbrander te worden gecontroleerd door middel van een ERP van de klasse 2. Hiertoe is een voorschrift opgenomen.

4.6.3. Nederlandse Emissie Richtlijn (NeR)

Naast de emissie van koolwaterstoffen, vinden als gevolg van het installeren en in gebruik nemen van de naverbrander eveneens emissies plaats van NO_x en stof. Voor de toetsing van deze emissies naar de lucht is de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) van belang. De NeR heeft betrekking op emissies naar de lucht, waarbij wordt uitgegaan van concentraties van de componenten in relatie tot de massastroom (kg/uur). In het algemeen geeft de NeR de concentratie waarden weer, die met de huidige generatie bestrijdingstechnieken, zowel technisch als economisch, haalbaar worden geacht. De massastroom aan stof respectievelijk NO_x bedraagt 0,06 kg/h en 3 kg/uur. Voor stof geldt conform paragraaf 3.2.2. van de NeR een emissie-eis van 50 mg/m³ bij een emissievracht van minder dan 0,20 kg/h. In onderhavig geval wordt een waarde van 2 mg/m³ aangevraagd, hetgeen ruim onder de vereiste waarde uit de NeR ligt. NO_x valt onder klasse g.A.5 van de NeR. Hiervoor geldt dat bij een emissievracht van 2 kg/h of meer emissiebeperkende technieken moeten worden toegepast. Deze kunnen zowel procesgeïntegreerd alsook nageschakeld zijn. Door een juiste branderkeuze is het mogelijk om met deze installatie een NO_x-concentratie te bereiken van 100 mg/m³. Dit ligt binnen de hiervoor door de NeR gehanteerde normen. De aangevraagde normen zijn als zodanig in een voorschrift vastgelegd.

5. Terinzagelegging en ingediende zienswijzen

De aanvraag om vergunning en de ontwerpbeschikking hebben van 6 maart 2008 tot en met 16 april 2008 ter inzage gelegen in het Gouvernement te Maastricht en in het gemeentehuis van Weert. Tevens was de ontwerpbeschikking via internet (www.limburg.nl) in te zien. Binnen deze termijn zijn geen zienswijzen ontvangen.

6. Besluit

Wij besluiten

- aan Componenta B.V. Weert een veranderingsvergunning in de zin van artikel 8.1, lid 1, onder b en c, van de Wet milieubeheer, te verlenen voor haar inrichting gelegen aan de Lozerweg 90, 6006 SR Weert.
- dat de aanvraag d.d. 3 december 2007 deel uitmaakt van de vergunning.
- dat aan deze vergunning de volgende voorschriften verbonden zijn.

7. Rechtsbescherming

Een belanghebbende, die zienswijzen over het ontwerpbesluit heeft ingediend of aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen zienswijzen te hebben ingediend, kan, tegen betaling van de verschuldigde griffierechten, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het beroepschrift moet binnen een termijn van zes weken worden ingediend. Deze termijn vangt aan met ingang van de dag na die waarop dit besluit ter inzage is gelegd. Op deze beroepschriftprocedure is de Algemene wet bestuursrecht van toepassing.

Het beroepschrift moet worden ondertekend en moet ten minste bevatten:

- a. de naam en het adres van de indiener;
- b. de datum;
- c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht, en;
- d. de redenen van het beroep (motivering).

Het beroepschrift moet worden gericht aan:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Als een beroepschrift wordt ingediend, dan kan tevens een verzoek om een voorlopige voorziening worden gedaan bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Het besluit treedt niet in werking voordat op dat verzoek is beslist.

Voor meer informatie verwijzen wij naar de internetpagina van de Raad van State, www.raadvanstate.nl. Klik op "OVER". Klik op "Bestuursrechtspraak". Klik op "werkwijze".

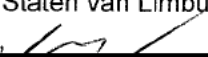
Inwerkingtreding

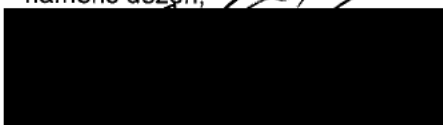
Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag, volgend op de beroepstermijn van 6 weken. Indien tegen het besluit bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht is gedaan, wordt het besluit niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

8. Slotbepaling:

Een afschrift van dit ontwerp besluit is verzonden aan:

- a. Aanvrager als beschikking op haar vergunningsaanvraag;
- b. het College van burgemeester en wethouders van de gemeente Weert;
- c. VROM-Inspectie Regio Zuid, Postbus 850, 5600 AW Eindhoven;
- d. Waterschap Peel en Maasvallei.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

wvd. Afdelingshoofd Vergunningen en
Subsidies

Bijlagen

Bijlage 1 : Voorschriften

Bijlage 2 : Begrippenlijst

Bijlage 1 Voorschriften:

1.1. Melding stabiele bedrijfsvoering.

Vergunninghoudster dient de datum van stabiele bedrijfsvoering van in de aanvraag genoemde uitbreidingen schriftelijk binnen 2 weken te rapporteren aan ons College om de effectieve uitvoeringsdata van een aantal taakstellende voorschriften nader vast te leggen.

1.2. Alle apparatuur en voorzieningen ter voorkoming van ongewenste gas-, damp- of stofuitworp moet steeds afdoende functioneren.

1.3. Emissie-eisen

De emissie van stof respectievelijk NO_x (als NO_2) bij emissiepunt 8 mag niet meer bedragen 2 mg/m_0^3 respectievelijk 100 mg/m_0^3 (Concentratie als halfuurwaarde en betrokken op droog afgas onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 °K)

1.4. Controle naverbrander

Controle van de goede werking van de naverbrander dient plaats te vinden door middel van een bewaking van de temperatuur van de afgassen welke de verbrandingskamer (intredetemperatuur katalysator) verlaten en de uittredetemperatuur katalysator (ERP klasse 2). Vergunninghoudster dient uiterlijk 3 maanden na het bereiken van stabiele bedrijfsvoering zoals bedoeld in voorschrift 1.1, een rapportage te overleggen waarin wordt aangetoond binnen welke temperatuurrange van de intrede- en uittredetemperatuur van de katalysator wordt voldaan aan de eisen gesteld aan de koolwaterstofemissie.

1.5. Emissiemeetprogramma

Vergunninghouder moet na het in bedrijf nemen van de nieuwe naverbrandingsinstallatie alle emissies ten minste één maal door middel van meting te controleren. Hiertoe dient vergunninghoudster uiterlijk 3 maanden na het bereiken van stabiele bedrijfsvoering zoals bedoeld in voorschrift 1.1, een emissiemeetprogramma aan het bevoegde gezag te worden overgelegd. Het emissiemeetprogramma dient tenminste te bevatten:

- het aantal en situering van de meetpunten;
- de monsternamen- en meetmethoden dienen gebaseerd te zijn op de paragrafen 3.7 (Controleren van emissies) en 4.7 (Genormaliseerde meetmethoden) van de Nederlandse Emissie Richtlijn Lucht (versie september 2000);
- een opgave van het aantal emissie-uren en de productiecapaciteit;
- de wijze waarop de jaarvrachten worden bepaald;
- de verwerking en rapportage van de meetgegevens en/of een nadere beschrijving van de gebruikte rekenmethode(n) op een zodanige wijze, dat controle op de naleving van de vergunningsvoorwaarden/emissiegrenswaarden door het bevoegde gezag eenvoudig mogelijk is.

1.6. Emissiemetingen vergunninghouder

Alle meetgegevens moeten worden geregistreerd en gedurende minimaal 5 jaar worden bewaard. De meetgegevens moeten voor de bevoegde ambtenaren ter inzage liggen.

1.7. Emissiemetingen bevoegd gezag

Indien het bevoegd gezag controlemetingen t.a.v. emissies wenst uit te voeren moeten in overleg met en op aanwijzing van het bevoegd gezag maatregelen worden getroffen met betrekking tot:

- a. de constructie van de afvoerkanalen;
- b. de plaats en de bereikbaarheid van de meetpunten;
- c. de uitvoering van de aansluitvoorzieningen;
- d. datgene wat voor de uitvoering van een meting is vereist.

Bijlage 2 Begrippenlijst:

BAT:

Best Available Technologies, zoals gedefinieerd in de EU IPPC richtlijn;

BEVOEGD GEZAG:

het College van Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg;

BODEM:

het vaste deel van de aarde met de zich daarin bevindende vloeibare (onder andere grondwater) en gasvormige bestanddelen en organismen (verhardingslagen, worden, indien ze voor meer dan 50% uit bodemvreemd materiaal bestaan, niet als onderdeel van de bodem beschouwd);

BODEMVERONTREINIGING:

situatie waarbij stoffen zich op een zodanige wijze in de bodem bevinden, dat deze stoffen zich met de bodem kunnen vermengen, met de bodem kunnen reageren, zich in de bodem kunnen verspreiden en/of ongecontroleerd kunnen verplaatsen en één of meer van de functionele eigenschappen, die de bodem voor mens, plant of dier heeft, verminderen of bedreigen (hoeveelheid aan verontreinigde stoffen per volume eenheid bodemmateriaal);

CUR/PBV:

Stichting civieltechnisch centrum uitvoering, research en regelgeving/ Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen;

INRICHTING:

Componenta Weert BV zoals beschreven in de aanvraag van 3 december 2007

IPPC:

Integrated Pollution Prevention and Control richtlijn van de EU;

NRB:

Nederlandse Richtlijn bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, uitgegeven door het informatiecentrum Milieuvergunningen in opdracht van het ministerie van VROM, uitgave juli 2001;

NeR:

de Nederlandse emissierichtlijn lucht

Voor zover een DIN-, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, of NVN-norm, of een NPR, BRL of CPR, of CUR/PBV aanbeveling, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de voor de datum, waarop deze vergunning van kracht wordt, laatst uitgegeven norm of richtlijn met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen en apparaten betreft - de norm of richtlijn die bij de aanleg c.q. installatie van die constructies, toestellen en apparaten is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.